389R2415

Nr L 228/10 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 5.8.89

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2415/89

av den 3 augusti 1989

om närmare tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av vissa fiskeriprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3796/81 av den 29 december 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1495/89[2], särskilt artikel 16.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt förordning (EEG) nr 3796/81 får stöd till privat lagring beviljas producentorganisationer för de produkter som är upptagna i bilagorna 2 och 3 till den förordningen. Sådant stöd får beviljas om de genomsnittspriser som uppnåtts under en representativ period ligger under en given nivå.

För att kunna fastställa dessa priser är det nödvändigt att bestämma hur det försäljningspris skall definieras som producentorganisationerna eller deras medlemmar uppnått inom ramen för denna ordning.

Den representativa period som skall beaktas vid bedömningen av marknaden i fråga bör definieras.

Lagringsstöd kan beviljas endast för produkter med ursprung i gemenskapen. De är därför nödvändigt att närmare ange hur ursprung i gemenskapen skall kunna konstateras.

För att produkternas kvalitet skall kunna säkerställas och deras avsättning på marknaden underlättas bör de villkor som skall vara uppfyllda för att stödet skall kunna beviljas liksom villkoren för produkternas lagring och återförande till marknaden fastställas.

De tekniska och ekonomiska omkostnaderna för lagringen bör närmare bestämmas.

Stödet bör beviljas endast på villkor att producentorganisationerna skriftligt förbinder sig att följa gällande bestämmelser.

Den lagringsperiod som skall gälla för beviljandet av stödet bör bestämmas.

I syfte att effektivisera kontrollen måste mottagarna av stödet föra lagerförteckningar. Dessa förteckningar måste innehålla minst de uppgifter som behövs för denna kontroll.

Förfarandet vid inlämnande av ansökningar om utbetalning av stödet till privat lagring bör fastställas.

Förfarandet vid beviljande av förskott bör också fastställas liksom säkerhetsbeloppet.

Mindre överträdelser av bestämmelserna om stöd till privat lagring bör inte medföra att rätten till stöd helt går förlorad utan endast att ett schablonavdrag görs.

För att säkerställa att detta system fungerar på ett tillfredsställande sätt bör det fastställas hur ofta producentorganisationerna och medlemsstaterna skall skicka in sina anmälningar och vad de skall innehålla.

Den omvandlingskurs som skall gälla för stödet måste fastställas.

Förvaltningskommittén för fiskeriprodukter har inte yttrat sig inom den av ordföranden utsatta tiden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs närmare bestämmelser för beviljande av det stöd till privat lagring som anges i artikel 16 i förordning (EEG) nr 3796/81, nedan kallad "grundförordningen".

Artikel 2

Beviljandet av stöd till privat lagring, den period under vilken stödet beviljas, de produkter som berörs samt stödbeloppet skall fastställas genom en förordning som antas i enlighet med förfarandet i artikel 33 i grundförordningen när det konstaterats att villkoren enligt artikel 16.1 i grundförordningen är uppfyllda.

Artikel 3

1. De genomsnittspriser som anges i artikel 16.1 a i grundförordningen skall bestämmas på grundval av

(1) EGT nr L 379, 31.12.1981, s. 1.
(2) EGT nr L 148, 1.6.1989, s. 1.

producentorganisationernas eller deras medlemmars fakturapriser i första försäljningsledet inom gemenskapen.

Detta försäljningspris skall anses vara

— produktens pris ombord på fartyg vid kaj, då försäljning sker vid landningen, och

— produktens pris i lager, då försäljning sker sedan produkterna lagrats av producentorganisationerna eller deras medlemmar.

2. Den representativa period som anges i artikel 16.1 a i grundförordningen skall vara minst sju på varandra följande försäljningsdagar för produkten i fråga.

Artikel 4

1. Stödet till privat lagring skall fastställas som ett fast belopp per enhet nettovikt av de lagrade produkterna för varje kalendermånad då stödet beviljas. Det skall beräknas på grundval av tekniska omkostnader och räntekostnader för de åtgärder som hänför sig till lagring av produkterna i fråga och som noterats i gemenskapen under de sex månader som föregått beviljandet av stödet, bortsett från de högsta kostnaderna av detta slag.

Om lagringsperioden är längre än en månad skall beloppet trappas av månadsvis på grundval av den månatliga lagringskostnaden.

2. Följande skall betraktas som tekniska omkostnader:

— Kostnader för energi.

— Arbetskostnader i samband med lagring och uttagande från lager.

— Förpackningskostnader.

Räntan skall bestämmas på grundval av de genomsnittliga kostnaderna i gemenskapen för finansiering av det bundna kapital som motsvarar värdet på de lagrade kvantiteterna, beräknade på grundval av det orienteringspris som anges i artikel 15 i grundförordningen eller, om detta är lämpligt, det producentpris inom gemenskapen som anges i artikel 17 i den förordningen.

Artikel 5

För att vara berättigade till stöd till privat lagring under ett visst fiskeår skall producentorganisationerna före början av det fiskeåret i enlighet med artikel 5.1 i grundförordningen skriftligt anta lämpliga bestämmelser om åtgärder i fråga om produktion och avsättning för att säkerställa att medlemmarnas totala produktion saluförs

— genom producentorganisationen, eller

— i enlighet med de gemensamma regler som på förhand införts av producentorganisationen.

Artikel 6

1. Stöd till privat lagring kan komma i fråga endast för produkter som inte sålts.

2. För andra produkter än sådana som fångats och landats av en och samma medlem av en producentorganisation i den egna medlemsstaten skall formulär T 2 M i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 137/79[1] företes som bevis på ursprung i gemenskapen.

Artikel 7

Stöd till privat lagring får beviljas endast för produkter som

a) i fråga om lagring

— förvaras eller har förvarats under förhållanden som inte medför någon försämring av deras kvalitet; produkterna skall därför lagras i lämpliga anläggningar där lagringstemperaturen inte överstiger −21°C, utan att detta påverkar tillämpningen av strängare nationella bestämmelser eller handelsbruk i medlemsstaterna,

— lagras eller har lagrats i enhetliga partier på minst 10 ton åtskilda från andra produkter; dessa lagrade kvantiteter skall kunna identifieras genom en på förpackningarna eller lådorna fastsatt etikett som anger nettovikten och det datum då lagringen påbörjades samt det nummer som avses i artikel 8.2,

b) i fråga om återförande till marknaden avsätts eller har avsatts i partier som är enhetliga vad gäller art, produktform och förpackning i enlighet med de bestämmelser som gäller i respektive medlemsstat för avsättning av produkter för mänsklig konsumtion.

Artikel 8

1. För att vara berättigade till det stöd till privat lagring som skall införas genom en förordning i enlighet med artikel 2 skall producentorganisationerna till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade inlämna ett skriftligt åtagande att

a) lagra produkterna i fråga för egen räkning och på egen risk i kyllager i gemenskapen under minst 15 dagar från den dag då lagringen påbörjades; för kvantiteter som lagrats mellan den första och femtonde dagen i en månad skall lagringen anses påbörjad den femtonde dagen i den månaden, och för kvantiteter som lagrats mellan den sextonde och den sista dagen i en månad skall lagringen anses påbörjad den sista dagen i den månaden,

b) följa bestämmelserna i denna förordning.

2. Av det skriftliga åtagandet skall särskilt framgå

— referensnummer,

---

[1] EGT nr L 20, 27.1.1979, s. 1.

— hur stora kvantiteter av produkten i fråga som lagrats eller skall lagras,

— lagringsplatsen och datum då lagringen påbörjas respektive beräknas vara avslutad.

Artikel 9

1. En lagringsperiod på en månad skall anses vara fullbordad för de kvantiteter som i enlighet med artikel 8.1 a började lagras

a) den femtonde i den aktuella kalendermånaden, om dessa kvantiteter fortfarande finns i lager den sista dagen i samma månad,

b) den sista dagen i den aktuella månaden, om dessa kvantiteter fortfarande finns i lager den femtonde dagen i följande månad.

2. Under följande månader skall lagringsperioden på en månad anses vara fullbordad för de kvantiteter som anges i punkt 1 a om dessa kvantiteter fortfarande finns i lager den sista dagen i den aktuella kalendermånaden och för de kvantiteter som anges i punkt 1 b om dessa kvantiteter fortfarande finns i lager den femtonde dagen i följande kalendermånad.

Artikel 10

1. För att vara berättigade till stöd till privat lagring under ett visst fiskeår skall producentorganisationerna föra lagerförteckningar som för tiden från den första till den femtonde dagen och från den sextonde till den sista dagen i varje månad visar

a) — vilka kvantiteter som totalt landats, med särskilt angivande av kvantiteterna av de produkter som anges i artikel 6.2,

— vilka kvantiteter som saluförts i enlighet med artikel 3,

b) — identifierande uppgifter och lagringsplats för partierna,

— datum då lagringen påbörjades och avslutades,

— för varje parti som återförts till marknaden efter lagring: försåld kvantitet, fakturans datum och nummer, försäljningsdatum och det försäljningspris som producentorganisationen eller dess medlemmar fått.

2. Om producentorganisationen i enlighet med artikel 8 åtar sig att lagra vissa kvantiteter enligt systemet för stöd till privat lagring skall uppgifterna enligt punkt 1 b anges separat för dessa kvantiteter.

3. Om en producentorganisation överlämnar ansvaret för lagring av produkterna i fråga till en oberoende företagare skall denne företagare föra lagerförteckningar som uppfyller kraven i punkt 2.

Artikel 11

1. En skriftlig ansökan om utbetalning av stöd till privat lagring skall inlämnas av den berörda producentorganisationen till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en månad efter den dag då produkterna i fråga återfördes till marknaden och senast fyra månader efter slutet av den lagringsperiod som fastställts enligt artikel 16.3 i grundförordningen. Ansökan skall för varje produkt innehålla minst följande uppgifter:

— Namnet på och adressen till producentorganisationen och i förekommande fall namnet på och adressen till den oberoende företagare som lagrat produkterna.

— De kvantiteter av produkterna som anges i det skriftliga åtagandet och dess referensnummer.

— Beviset på produktens ursprung i gemenskapen.

— De uppgifter som behövs för att beräkna den högsta kvantitet som avses i artikel 16.2 i grundförordningen.

— Identifierande uppgifter om det parti som ansökan om stöd avser inbegripet platsen för dess lagring.

— Datum för när lagringen påbörjades respektive avslutades.

— Datum för när produkterna återfördes till marknaden samt nummer och datum på fakturan.

2. Medlemsstaterna skall bevilja de berörda producentorganisationerna stöd till privat lagring så snart det konstaterats att dessa är berättigade till det.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall på begäran av den berörda producentorganisationen bevilja förskott på stödet till privat lagring för de kvantiteter och den period som anges i åtagandet enligt artikel 8 under förutsättning att organisationen ställt en säkerhet på minst 105 % av förskottsbeloppet.

Artikel 13

1. Om en producentorganisation eller någon av dess medlemmar gör sig skyldig till en mindre överträdelse av programmet för stöd till privat lagring, och om organisationen på ett för den berörda medlemsstaten tillfredsställande sätt kan visa att överträdelsen inte begåtts i bedrägligt uppsåt eller till följd av grov vårdslöshet skall medlemsstaten hålla inne ett belopp som motsvarar 10 % av det stöd som avser de kvantiteter som berörs av överträdelsen och för vilka stödet till privat lagring skulle ha beviljats.

2. De berörda medlemsstaterna skall varje månad till kommissionen anmäla de fall där bestämmelserna i punkt 1 tillämpats.

Artikel 14

1. Var fjortonde dag skall producentorganisationerna till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga lämna in följande uppgifter, fördelade på art och produktform:

— Den kvantitet som landats av medlemmarna.

— Den kvantitet som sålts och det genomsnittliga försäljningspriset enligt artikel 3.

— Den osålda kvantitet som förvaras i kyllager.

— Den kvantitet som återförts till marknaden efter lagring.

2. Medlemsstaterna skall var femte dag i den månad som följer på slutet av de perioder som anges i punkt 1 via telex eller telefax överlämna de i samma punkt angivna uppgifterna till kommissionen. Om en medlemsstat konstaterar att försäljningspriserna är lägre än den nivå som anges i artikel 16.1 a i grundförordningen och att dessa priser sannolikt kommer att fortsätta att gälla skall de uppgifter som anges ovan överlämnas till kommissionen minst en gång i veckan, fördelade på transaktionsdagar.

3. Var fjortonde dag skall medlemsstaterna till kommissionen anmäla hur stora kvantiteter för varje produkt som lagrats i enlighet med denna förordning och hur lång den planerade lagringsperioden är.

Artikel 15

Den omvandlingskurs som skall gälla för stödet skall vara den kurs som gällde den dag de behöriga myndigheterna i medlemsstaten mottog meddelande om producentorganisationens åtagande enligt artikel 8.

Artikel 16

Medlemsstaterna skall införa ett system för att kontrollera att de produkter för vilka ansökan om stöd har lämnats in berättigar till detta; systemet skall bl.a. omfatta följande:

— Kontroll av att förfarandet vid lagring och återförande till marknaden stämmer överens med de skriftliga åtaganden som avses i artikel 8.

— Kontroll av att produkterna har ursprung i gemenskapen.

— Kontroll av den högsta kvantiteten enligt artikel 16.2 i grundförordningen.

— Oanmälda inspektionsbesök hos producentorganisationerna och på försäljningsställen och lager.

— Kontroll av att förhållandena på lagringsställena överensstämmer med gemenskapens regler.

En rapport om dessa kontroller skall utarbetas, av vilken skall framgå dels om mottagaren av stödet har fullföljt sina åtaganden, dels kontrollernas typ och omfattning.

Artikel 17

Bestämmelserna i denna förordning skall med undantag av artikel 3 också gälla för producenter som är etablerade i Grekland och inte tillhör en producentorganisation i enlighet med artikel 16.5 i grundförordningen.

Artikel 18

Kommissionens förordning (EEG) nr 696/71[1] skall upphöra att gälla.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 1989.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 1989.

På kommissionens vägnar

António CARDOSO E CUNHA

Ledamot av kommissionen

[1] EGT nr L 77, 1.4.1971, s. 66.